

Sygn. akt XIV C 764/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2018 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jan Sterczała

Protokolant prot. Magdalena Grzybowska

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2018 roku w Pile

sprawy z powództwa (...) **Bank S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **K. G.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 95 287,72 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 marca 2018 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 11 383,90 zł;
3. w pozostałym zakresie umarza postępowanie;
4. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 8 454 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

J. Sterczała

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank SA z siedzibą w W. w pozwie wniesionym 22.08.2016 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej K. G. kwoty 98 903,72 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że zawarł z pozwaną umowę pożyczki z dnia 12.12.2013 r. Pozwana nie regulowała zobowiązań, wynikających z umowy, wobec czego umowa pożyczki została wypowiedziana. Na należności dochodzone w procesie składają się : kapitał w wysokości 93 938,32 zł, odsetki umowne 4 335,51 zł oraz odsetki od zobowiązania przeterminowanego 629,89 zł.

Nakazem zapłaty z 3 stycznia 2017 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin -Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości (k. 8). Pozwana zaskarżyła ten nakaz sprzeciwem, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Na poparcie swego stanowiska powołała się na zarzut sprzeczności roszczenia powoda z zasadami współzycia społecznego (art. 5 kc). Stwierdziła, iż brak regulowania przez nią należności wynikających z zawartej umowy wynikał z obiektywnych, niezawinionych przez nią okoliczności.

Na skutek sprzeciwu postanowieniem z 13 lutego 2017 r. referendarz w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Poznaniu według właściwości (k. 35).

W piśmie z dnia 27 kwietnia 2008 r. powód ostatecznie sprecyzował stanowisko, podając, iż aktualne zadłużenie pozwanej z tytułu zawartej umowy wynosiło: 90 322,32 zł należności głównej, 4 335,51 zł odsetek umownych, 629,89 zł odsetek od zobowiązania przeterminowanego. W konsekwencji wniesiono o zasądzenie od pozwanej kwot: 95 287,72 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 marca 2018 r., 11 383,90 zł odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia 19 marca 2018 r. W pozostałym zakresie – uwzględniając dokonane przez pozwaną wpłaty, powód cofnął pozew i zrzekł się roszczenia.

W piśmie z dnia 10 września 2018 r. pozwana ostatecznie wniosła o oddalenie powództwa, podając, że pozwany nie złożył „historii kredytu”, a więc roszczenie zawarte w pozwie nie może być zweryfikowane przez sąd.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Bank SA (nazywany dalej Bankiem) i pozwana, zawarli 12 grudnia 2013 r. umowę pożyczki nr (...). Na jej mocy powód udzielił pozwanej pożyczki w wysokości 107 142,86 zł.

W treści umowy zawarte zostały między innymi uzgodnienia w zakresie wysokości oprocentowania (§ 2), należnych opłat, w tym opłaty brokerskiej oraz opłaty przygotowawczej (§ 5 umowy). W treści umowy zawarte były również informacje dotyczące całkowitej kwoty do zapłaty przez pożyczkobiorcę oraz podano (...). Kwota pożyczki miała być przez pozwaną spłacana w 120 równych miesięcznych ratach kapitałowo – odsetkowych (§ 1).

W treści § 9 umowy zawarte były również postanowienia co do uprawnień banku w przypadku naruszenia postanowień umowy przez pozwaną. W przypadku zalegania przez pożyczkobiorcę ze spłatą dwóch kolejnych rat pożyczki, bank miał prawo pisemnie wezwać pożyczkobiorcę do zapłaty. Gdyby należności nie zostały uregulowane w terminie 7 dni od daty odbioru wezwania, bank miał prawo wypowiedzieć umowę. Od następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia całe zobowiązanie z tytułu udzielonej pożyczki miało stać się wymagalne i traktowane jako zadłużenie przeterminowane.

Kwota pożyczki została pozwanej wypłacona, zgodnie z umową.

(dowód: umowa pożyczki z dnia 12.12.2013 r. – k. 93-95, dyspozycja uruchomienia pożyczki - 100)

Pozwana od pewnego momentu nie wywiązywała się z obowiązku spłaty wynikających z umowy należności. Wniosek współkredytobiorcy K. K. został rozpatrzony negatywnie, pożyczkobiorcy zostali również wezwani do niezwłocznego uregulowania zaległości. Pozwana nie dokonała spłaty bieżącego zadłużenia. W związku z tym pismem z 23 maja 2016 r. r. powód wypowiedział umowę z zachowaniem umownego, trzydziestodniowego terminu. Pismo zostało doręczone pozwanej 3 czerwca 2016 r.

(dowód: historia wpłat – k. 101-104,179-216, dowody wpłat – k. 128-170, wypowiedzenie umowy – k. 97-98, wezwania do zapłaty – k. 96)

Na dzień 23 kwietnia 2018 r. zadłużenie pozwanej z tytułu umowy pożyczki wyniosło: 90 322,32 zł niespłaconego kapitału, 4 335,51 zł odsetek umownych, 629,89 zł odsetek od zobowiązania przeterminowanego.

(dowód: zestawienie – k. 183)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów prywatnych. Dokumenty złożone przez powoda zostały złożone w odpisach poświadczonych za zgodność z oryginałami przez pełnomocnika, będącego radcą prawnym. Co się tyczy zaś dowodów wpłat złożonych do akt sprawy przez pozwaną, wprawdzie te dokumenty zostały złożone w kserokopiach, to jednak strona przeciwna (powodowa) wprost przyznała fakty, wynikające ze złożonych kserokopii – dokonane wpłaty na poczet umowy pożyczki zostały bowiem ujęte w złożonym przez powoda zestawieniu obrazującym wysokość aktualnego zadłużenia pozwanej.

Podkreślić też trzeba, że pozwana nie zgłosiła żadnych konkretnych twierdzeń, które mogłyby podważyć poprawność obliczenia zadłużenia pozwanej. Wbrew twierdzeniom pozwanej, zawartym w piśmie procesowym z dnia 10 września 2018 r., strona powodowa w załączniku do pisma procesowego z dnia 24 kwietnia 2018 r. przedstawiła bardzo szczegółowe i drobiazgowo zestawienie dokonanych przez pozwaną wpłat na poczet przedmiotowej umowy. Co godne podkreślenia – strona powodowa nie zakwestionowała prawdziwości twierdzeń pozwanej co do dokonanych wpłat – zostały one ujęte i rozliczone w tymże właśnie zestawieniu.

Zauważyć należy, że przyjęte fakty w znacznej części wynikały z twierdzeń powoda, które nie zostały zaprzeczone przez pozwaną, co pozwalało przyjąć je bez dowodów w oparciu o art. 230 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

W kwestii zaś wpłat dokonanych przez pozwaną na poczet innych zadłużeń, które posiadała ona względem powoda (kserokopie wpłat k. 19 akt), to nie można było odmówić racji stronie powodowej, która wskazała, iż dokonywano ich na inny, niż dedykowany do przedmiotowej pożyczki rachunek, a więc nie można było ich uznać, jako dokonanych na spłatę umowy pożyczki nr (...). W tytułach wpłat pozwana wpisała zresztą, iż reguluje zadłużenie z tytułu umowy kredytu, a nie pożyczki.

Sąd zważył, co następuje:

Powód dochodził roszczenia o zaspokojenie wierzytelności wynikającej z zawartej z pozwaną umowy pożyczki nr (...) (art. 720 § 1 i n. kc). Na mocy umowy pozwana otrzymała określoną ilość środków pieniężnych i była zobowiązana do ich zwrotu w sposób i na warunkach w umowie ustalonych. Ponieważ z tego obowiązku się nie wywiązywała, powód wypowiedział umowę na mocy postanowień warunków umowy, po uprzednim wezwaniu pozwanej do uregulowania zaległości. Po upływie okresu wypowiedzenia umowa uległa rozwiązaniu i całe zadłużenie stało się wymagalne a pozwana, była zobowiązana do jego niezwłocznego zwrotu.

Z dokonanych w sprawie ustaleń wynikało, że powodowi na podstawie zawartej z pozwaną umową przysługiwało w chwili wyrokowania roszczenie w kwocie: 95 287,72 zł z odsetkami za opóźnienie od dnia 20 marca 2018 r., kwota 11 383,90 zł odsetek ustawowych za opóźnienie – art. 481 § 2 kc.

Powód żądał odsetek ustawowych za opóźnienie także od odsetek (kapitałowych i od niespłaconych w terminie należności) narosłych w okresie przed wytoczeniem powództwa. Na mocy art. 482 k.c., od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie od chwili wytoczenia o nie powództwa. Zatem także w tym zakresie roszczenie powoda było uzasadnione.

Przeciwko żądaniu pozwu pozwana podniosła zarzut sprzeczności roszczenia z art. 5 kc oraz zarzut nieuwzględnienia przez powoda dokonanych przez nią dobrowolnych spłat na poczet zadłużenia. Innych zarzutów nie podnoszono. Były one bezzasadne.

Oczywiście wręcz nietrafiony był zarzut z art. 5 kc. Roszczenie powoda nie stoi w sprzeczności z zasadami współzycia społecznego. Wręcz przeciwnie, to pozwana lekkomyślnie decydując się na zaciągnięcie tak wysokiej pożyczki przy jej mizernych dochodach i następnie uchylając się od regulowania rat zachowała się niemoralnie. To nie powód naruszył zasady moralne usiłując dochodzić zwrotu udzielonej pożyczki.

Jak już była mowa powyżej, zarzuty pozwanej co do rzekomego nieuwzględnienia dokonanych przez nią wpłat na poczet zadłużenia, okazały się całkowicie bezpodstawne, gdyż strona powodowa uwzględniła i rozliczyła wszystkie dokonane przez powódkę wpłaty na poczet przedmiotowej umowy. Kwestionowanie takiego stanu rzeczy przez pozwaną najpewniej wynikało z jej braku inicjatywy i zainteresowania rzeczywistym stanem zadłużenia. Co się tyczy wpłat, których pozwana dokonała w grudniu 2013 r., to – jak już była mowa wyżej – pozwana nie wykazała, by wpłaty te były dokonane na poczet przedmiotowej umowy pożyczki.

Z tych przyczyn Sąd orzekł jak w punkcie 1 i 2 wyroku.

W pozostałym zakresie postępowanie umorzono (art. 355 § 1 kpc), gdyż powód skutecznie cofnął pozew i zrzekł się roszczenia w piśmie procesowym z dnia 24 kwietnia 2008 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 4 wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c., obciążając nimi w całości pozwaną jako przegrywającą proces. Pozwana była zobowiązana zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu w łącznej kwocie 8 454 zł, na którą składały się: opłata od pozwu – 1 237 zł i koszty zastępstwa procesowego 7 200 zł plus opłata skarbową 17 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego określono na podstawie przepisu § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat z czynności radców prawnych (Dz U nr 1804)- w brzmieniu na moment wniesienia pozwu.

SSO Jan Sterczała